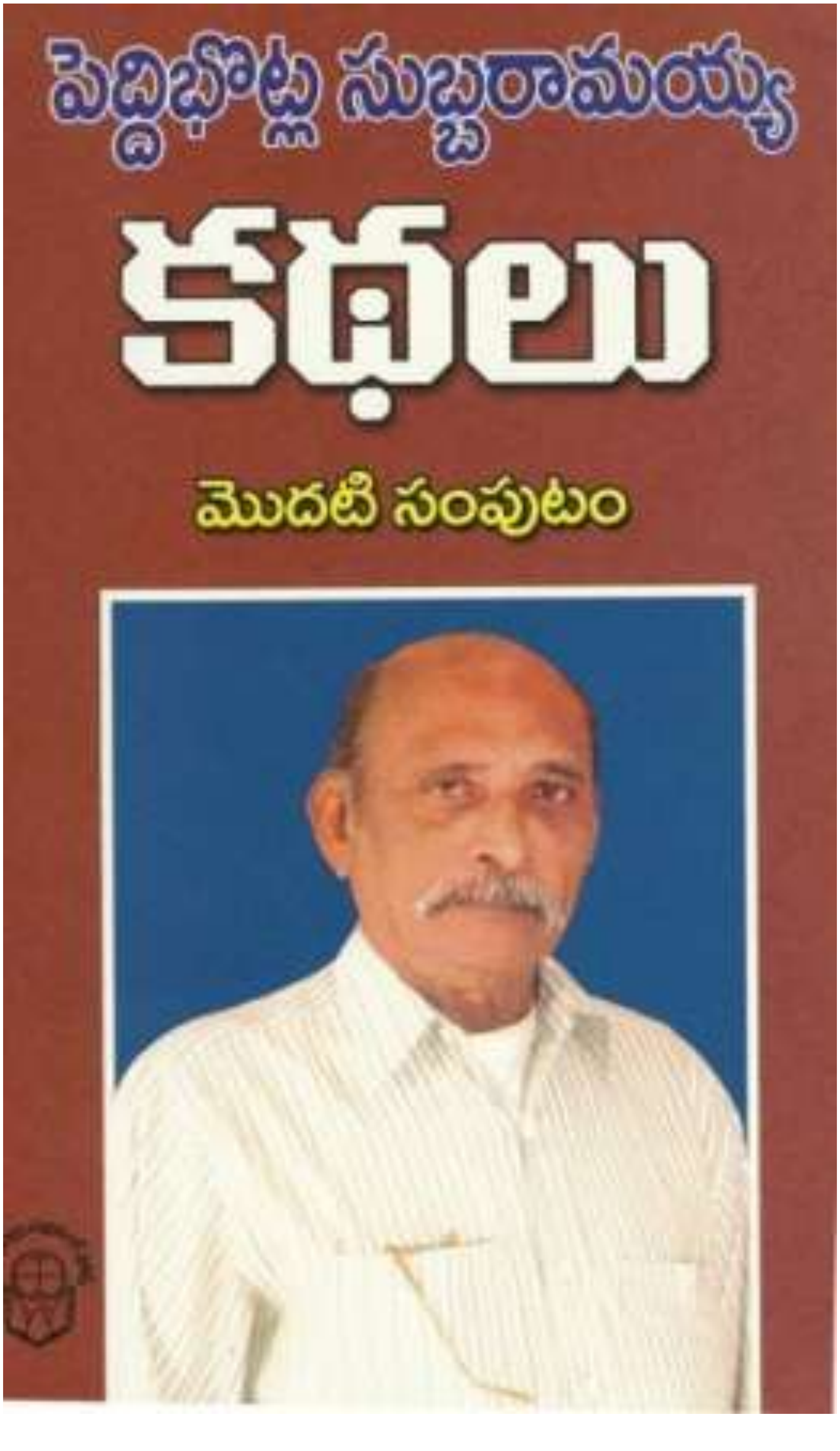
పెద్దిభొట్ల సుబ్బరామయ్య
కథలు
మొదటి సంపుటం

పెద్దిభొట్ల సుబ్బరామయ్య కథలు – 1

- పెద్దిభొట్ల సుబ్బరామయ్య

హెచ్చరిక – ఈ పుస్తకంలో ఏ భాగాన్ని కూడా పూర్తిగా గానీ, కొంత గానీ కాపీరైట్ హోల్డరు మరియు ప్రచురణ కర్తల నుండి ముందుగా రాతమూలకంగా అనుమతి పొందకుండా ఏ రూపంగా వాడుకున్నా కాపీరైట్ చట్టరీత్యా నేరం. – ప్రచురణకర్తలు.

ఈ పుస్తకాన్ని డిజిటల్ పబ్లిష్ చేసినవారు Kinige Digital Technologies Pvt. Ltd. (http://kinige.com)

కృతజ్ఞతలు

విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్, హైదరాబాద్ – 01

అంకితం

సన్మిత్రులు … ఆత్మీయులు

డాక్టర్. పాల్ మార్టిన్

హోమియో వైద్య విజ్ఞానం సరేసరి

బైబిల్, ఖురాన్, వేదాలు, ఉపనిషత్తులు, భగవద్గీత,

ఆదిశంకరులు, రామకృష్ణులు, వివేకానందులు,

శ్రీ రమణులు ఇలా నగసదృశమైన భావసంపదను

మస్తిష్కం నిండా నింపుకునీ…

అతిసామాన్యంగా సాదాసీదాగా

కనుపించే విశిష్ట వ్యక్తికి

ఈ నా ప్రియ కథా విరిదండ…

ప్రేమాభినందనలతో…

రచయిత…

ఇందులో …

అస్తిత్వ వేదన ధ్వనీ – ప్రతిధ్వనీ : పెద్దిభొట్ల – (మునిపల్లెరాజు) 8

పేరయ్య బావి 14

మిస్. భారతి బి.ఏ. .... Error! Bookmark not defined.

వన్ వే ట్రాఫిక్ .... Error! Bookmark not defined.

భయం .... Error! Bookmark not defined.

నీళ్లు .... Error! Bookmark not defined.

రాళ్లూ - రత్నాలూ .... Error! Bookmark not defined.

మనసు .... Error! Bookmark not defined.

మబ్బు విడిచిన ఎండ .... Error! Bookmark not defined.

పొగమంచు .... Error! Bookmark not defined.

పుట్ట .... Error! Bookmark not defined.

చీకటి .... Error! Bookmark not defined.

ముసురు .... Error! Bookmark not defined.

నిప్పు కోడి .... Error! Bookmark not defined.

ఎక్ స్ట్రా .... Error! Bookmark not defined.

పూర్ణాహుతి .... Error! Bookmark not defined.

గాలి .... Error! Bookmark not defined.

కళ్ళజోడు .... Error! Bookmark not defined.

అలజడి .... Error! Bookmark not defined.

ఇంటర్వ్యూ .... Error! Bookmark not defined.

సతీ సావిత్రి .... Error! Bookmark not defined.

దుర్దినం .... Error! Bookmark not defined.

భ్రమ .... Error! Bookmark not defined.

కోరిక .... Error! Bookmark not defined.

ఏస్ రన్నర్ .... Error! Bookmark not defined.
దగ్ధగీతం .... Error! Bookmark not defined.
శుక్రవారం .... Error! Bookmark not defined.
ఇరవై అయిదవ గంట .... Error! Bookmark not defined.
కొళందవేలు బొమ్మ .... Error! Bookmark not defined.
చిలిపితనం .... Error! Bookmark not defined.
చుక్కమ్మ కథ .... Error! Bookmark not defined.
లేచిన వేళ... .... Error! Bookmark not defined.
కోదండంగారి కల .... Error! Bookmark not defined.
చింపిరి .... Error! Bookmark not defined.
చిలక హంస .... Error! Bookmark not defined.

His voice is gruff and deep
He keeps his mustache clean and trim
(His registered trade mark is no joke!)
He travels light in the twilight zones
On uncaring streets, a mission on his shoulders
With a tattered Note Book and a broken pencil
To record the marginalized, lonely
Defenseless and the naked urchins!
In this ancient promise he never fails
A conscious keeper of his home town's soul!!

* * *

సభా వేదిక నుండి ఏవో అసహన కదలికలు, వాకాటి పాండురంగారావుగారు -ఎంతో గంభీరంగా ఉన్నట్లున్నా ఆందోళనగా నిర్వాహకులను ప్రశ్నిస్తున్నారు. సాహిత్య సభ నిండుగా వున్నది. ఇంకా వస్తున్నారు- సాహితీ ప్రియులు. దాదాపు గంట ఆలస్యం. పురస్కార గ్రహీత అంతులేదు. కబురులేదు.

సందర్భం- రావిశాస్త్రి స్మారక సాహితీ నిధి పురస్కారం. వేదిక -సుందరయ్య విజ్ఞాన కేంద్రం-హైదరాబాదులో బాగ్‌లింగంపల్లి ప్రాంతం.

నిజం చెప్పద్దూ- నాకూ టెన్షన్‌గానే వుంది. మెట్లకింద గ్రంథాలయం గదిలోకి వెళ్ళి, నా నోట్‌బుక్‌లో పైపద్యం గిలుకుతూ కొట్టివేతలతో తంటాలు పడుతున్నాను. అది-యీ తరుణంలో దైవదత్తంగా జ్ఞాపకం వచ్చింది.

"అడుగో.... అడుగో- పెద్దిభొట్ల..." అని పైనించి వినబడ్డ ఆశ్చర్యార్థకాలతో సభామందిరంలోకి జొరబడ్డాను.

ఆనాటి స్టార్ ఎట్రాక్షన్- శ్రీ పెద్దిభొట్ల సుబ్బరామయ్య! పురస్కార గ్రహీత- ఏ ఆందోళనా లేని నిబ్బరం. ఏ అంతర్యుద్ధ పదజాలం వినని వినోద ప్రదర్శన. శ్రీకాకుళం నుంటి ఇప్పుడే దిగానని చెబుతున్నాడో, దారిలో మాగురువుగారి మనుషులెవరో తటస్థిస్తే మాట్లాడుతున్నానని సర్దుబాటు చేస్తున్నాడో! దూరప్రయాణపు దుమ్ములేదు. దేశద్రిమ్మరి ప్రవక్త- శరశ్చంద్ర ఛటర్జీవలె కన్పించాడు. మీసాల చాటున చిరునవ్వును మాత్రం నేను గమనించాను.

ఇటువంటి సాదా భేటీలు (Brief encounters) మరికొన్ని. ఒక్కోక్క (encounter) లో ఒక్కోక్క రూపం! ఒక్కొక్కటీ చెప్పమంటారా?

దుఃఖార్తుల, శ్రమార్తుల, శోకార్తుల, అనాథుల అభాగ్యుల సామూహిక విషాద గానానికి బాణీలు కడుతున్న సంగీత దర్శకుడా?

లోకంలో చరిత్ర హీనుల పదయాత్రకు ప్లేకార్డ్స్ - రాసి పెడ్తూన్న పేవ్‌మెంట్ చిత్రకారుడా?

మాక్సింగోర్కీ అద్భుత నాటకం Lower depths లో వృద్ధ యాత్రికుడు ' లూకా' లాగా తన వేదాంత ప్రవచనాలతో యీ బీభత్స లోకానికి శాంతిని ప్రసాదిస్తున్న రష్యన్ పారుడి రెండవ శరీర ధారియా?

సాంప్రదాయ సాహిత్యంలో అలంకారాలను ఆధునిక సాహిత్యపు ఐడియాలజీలను, ఆధునికాంతర సాహిత్యపు పునాదియైన అనుభవాలను, నినాదాలను నిర్దేశాలనూ, నిర్ణయాలనూ- తృణీకరించి- తన అంతఃకరణే తన ధనస్సుగా, దాని విన్యాసమే తన అభివ్యక్తీకరణగా- కథలల్లిన మహా కథకుడిగా- ఎవరేమని రాసినా- పెద్దిభొట్లవారు నాకొక పొగమంచు వెనక "మిస్టిక్" గానే గోచరిస్తాడు.

దళిత బ్రాహ్మణుల చరిత్రకారుడిగా వేగుంట మోహన్ ప్రసాదుకూ, బాల్యం పారేసుకున్న భవభూతి భ్రాతగా కప్పగంతుల మల్లికార్జునరావులకు తోచినా, నాకు మాత్రం- దోస్తొ విస్కీపాత్ర, మాస్కోలో పేద విద్యార్థి రోడియన్ రాస్కోల్నికావ్‌గా- చీకటి చలిరాత్రిలో అతడు వేచివున్న వీధిలో శిల్పవిగ్రహంలా, దీనురాలు సోన్యాకోసం నిరీక్షిస్తున్న బుద్ధుడిలా గోచరిస్తాడు.

(Rodiam Raskolnikov is involved in a tragic struggle for the good of man facing the dark night of his soul) ఒకసారి ఆయన నాకు టైగర్ స్వామిగా దూరంనుంచి కన్పించాడు (ఈ టైగర్ స్వామి నిజంగా ఎంతో సాత్వికుడైనా, తన తపస్సుకు భంగం కలిగించేవారికి పులిగా కన్పించి దూరానికి తరిమివేసేవాడని దక్షిణామూర్తిగారి రచనల్లో వుంది).

అంతర్జాతీయం స్థాయిలో కథా యజ్ఞాశ్వాల మీద స్వారీ చేసిన "నీళ్ళు, పూర్ణాహుతి" గురించి పునఃమూల్యాంకనానికి ఆవశ్యకతలేదు. ఇది చిరకాలంగా నా నిశ్చితాభిప్రాయం. ఈ కథానికల్లో లౌకిక సాఫల్యతా, ఆధ్యాత్మిక సాఫల్యతాల ముచ్చట ఎవరైనా చేసి వున్నారా? ఒక కథాస్రష్ట విశ్వరూపంలో, ఒక ఉన్మత్త పథికుడి కాలిగుర్తుల్లో ఒక ఉద్విగ్న భావుకుడి సనాతన చింతనలో, కథానికే ఒక చిరు కావ్యంగా పరివర్తన చెంది, వస్తుశిల్ప శైలీ నిర్మాణాల్లో రాగ మాలికల రూపం దాల్చి- నీరు నిదురరాని యామినీ యాతనలో వినిపించే ముఖారి రాగ విషాదగీతాలు-కొన్ని పెద్దిభొట్ల వారి కథలు. కొన్ని గాదు, ఎన్నో.

నాకు ఎన్ని పర్యాయాలో ఆశ్చర్యం కలిగించిన విషయం- యింతటి భావుకుడు, తన గురువు గారు కవిసామ్రాట్ విశ్వనాథ వార ముద్దువడ్డనలను ముసిముసినవ్వులతో స్వీకరించిన శిష్యుడు-కవిత్వారాధనకు ఏల పూనుకోలేదో.

పెద్దిభొట్లవారిలో ఒక విద్రోహ కవి- కాజీ నజ్రుల్ ఇస్లాం, మరొక జిడ్డు కృష్ణమూర్తి, వేరొక విశ్వప్రేమి, ఒంగోలు నుంచి గుంటూరు పట్టణం దాటి విజయవాడలో విగ్రహారాధన చేయని పూజారిగా, తనను ప్రవాసిగా భావించకుండా, విజయవాడ భూధూళినే మహిమాన్వితంచేయ బూనుకున్న కనకదుర్గామాత కాపాలికుడు- కలిసి వున్నారు.

విజయవాడ కర్మక్షేత్రంలో రాజమార్గాలను కాలిమార్గాల్నీ-సర్వే చేసినవాడు- కనకనే "చీకటి" కథలో పాసెంజర్లకోసం వేచివున్న సావిత్రినీ, జలగలాంటి అప్పారావును, కథలో వచ్చే సోషలిస్టు స్వప్నాన్నీ కాపాలికుడిగానే సృష్టించగలిగాడు.

తనకాలపు నిరంతర అంతర్యుద్ధ చరిత్రను అర్ధనిమీలిత నేత్రాలతో రక్తిగా చెప్పగల- కన్యాశుల్కంలో పాత్రను అవలీలగా పోషించగలడు.

మరెందరు రచయితలో నాముందు నిలిచి సుబ్బరామయ్యగారితో పరిచయం చేయమంటున్నారు.

ఎడ్గార్ వాలెస్ కాబోలు అతని పేరు. నా చిన్నతనంలో అతని డిటెక్టివ్ నవలలు చాలా చదివి వుంటాను. అప్పుల బాధలు మీద పడ్డప్పుడల్లా, హోటల్ గదిలో బైఠాయించి, ఏకదాటిగా పందొమ్మిది స్టెనోగ్రాఫర్లకు పందొమ్మిది నవలలను డిక్టేటు చేయగలిగిన అపూర్వ మేధావి. లండన్ నగరపు అండర్ వరల్డ్ మోసగాళ్ళు, చిల్లర దొంగలు, పెద్దబందిపోట్లు- అందరినీ ముద్దు పేర్లతో పిలువగలిగినవాడు.

తన చుట్టూ సమాజంలోని దీన జీవుందరిసమస్యలను మననం చేసుకునే చిన్న కథలచక్రవర్తి ఆంటన్ చేహోవ్, ఏడుసార్లు నోబెల్ పురస్కారానికి ప్రతిపాదించినా తిరస్కృతుడైన అద్భుత కథకుడు, మానవకారుణ్యం గురించి వ్రాయని సోమర్ సెట్

మామ్, కథా ప్రపంచంలో నా వారసుణ్ణి గుర్తించానని స్వర్గ దామం నుంచి వక్కాణిస్తున్న తిలక్- పెద్దిభొట్లవారి మిత్రవర్గం బహుదొడ్డది.

మహా కథక మాంత్రికులు- తమ జన్మ పట్నాలనుండే ఆవిష్కృతులైనారు. గైడీ మొపాసా పారిస్ నగరం, ఓహెన్రీ న్యూయార్క్, మార్క్‌ట్వైన్ మిసిసిపీ, శ్రీ పాదసుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారి రాజమహేంద్రవరం, మల్లాది రామకృష్ణ శాస్త్రిగారి మచిలీపట్నం, కొడవటిగంటి కుటుంబరావుగారి తెనాలి, రావిశాస్త్రిగారి విశాఖపట్నం, చాసో "యిజీనగరం" దాశరథి వారి ఖమ్మంమెట్టు, కాళీపట్నంవారి "చిక్కోలు" వట్టికోట ఆళ్వారుస్వామి సికిందరాబాదు- జన్మభూమి వాసన లేనిదే ఏ కథకూ- దీర్ఘకాలిక విలువ వుండగలదా?

విజయవాడ ఇంద్రకీలాద్రి శిలలపైన చెక్కవలసిన మానవ వేదనా గాథల- పౌరాణికుడు యీ పెద్దిభొట్లవారు.

ఎట్లాగో- ఒక ఆంగ్ల కవితతో పదం పలికింది. ఇక ఒక ఆంధ్ర కవితతో యీ ప్రసంగాన్ని ముగిద్దాం. అసుకవి సహబాధితుడు- అజంతా- అభిశప్త జీవుల Muffled drum beater! ఆంధ్రప్రభ దినపత్రికలో తేదీ లేకుండా వ్రాసిన శిలాఫలకం మీద చెరిగిపోని శాసనం.

"వాళ్ళను ముట్టుకుంటే ముళ్ళు గుచ్చుకుంటాయని ముందే హెచ్చరిస్తున్నాను" - ప్రారంభ పంక్తి.

"బహుశ ఇది చరిత్ర శాపం కావచ్చునేమో! లేక ప్రతీకారం అనాలా? ముమ్మాటికి యిది వాస్తవం వాస్తవం. చరిత్ర సుడిగాలిలో ఎవరైనా కొట్టుకుని పోక తప్పదు, కాలానికి దయాదాక్షిణ్యాలు లేవు.

సామాన్య గృహస్థుడు బతకటం ఇప్పుడు ఎంత కష్టం? బ్రతుకు ఎంత దుర్భరం, ఎంత బాధాకరం?" చివరి పంక్తులు.

* * *

ఈ శాపగ్రాస్తులకు చరిత్రలో చిరస్థానం కల్పించిన పెద్దిభొట్ల సుబ్బరామయ్య అయ్యవార్లను కథా వినువీధిలో ధ్రువతార అనండి (కప్పగంతుల) కొండంతవెలుగు అనండి (విహారి) అన్నీ Under statements కిందే లెక్క.

సికిందరాబాద్,

3-5-2010.

పేరయ్య బావి

దిగంతాల నుండి విపరీతమైన వేగంతో సుళ్ళు తిరుగుతూ సమస్త జీవరాసులలోని తేమనూ, చైతన్యాన్నీ హరించివేస్తూ వీస్తున్న వెచ్చని గాలి ఆ పరిసరాలలోకి వచ్చినంతనే చల్లబడుతూన్నట్లుగా ఉంది. ఆకాశాన ఒక్క మేఘశకలమైనా లేదు. ఎండ వేడిమికి భయపడి కీటాది క్షుద్ర జీవులు కూడా తమతమ నెలవులు విడిచి చరించడంలేదు. ఇంతసేపటికొక కాకి గూటిని వదలి ఆహారంకోసం బయటకు వచ్చిందో ఏమో, నీరసంగా ఎగురుతూ పోతున్నది.

ఆ యువకుడు సేదదీరి వేపచెట్టు బోదెకానుకొని కూర్చుని కళ్ళుమూసుకున్నాడు. అతనికి అంతా కలవలె తోచింది. అతడు ఉదయం అనగా బయలుదేరి సూర్యుడు నడినెత్తిమీదికి వచ్చేదాకా చేతిలో సంచితో నడుస్తూనే ఉన్నాడు. అవన్నీ మరుభూములు. అక్కడక్కడ చెరువుల మీద ఆధారపడివుండే మాగాణి భూములు ఉన్నాయి. భూమి అంతా బీటలువారి నీటికి మొహంవాచి ఉన్నది. ఆ యువకుడు మరి నాలుగుమైళ్లు నడిస్తే స్వగ్రామం చేరుకోగలడనగా అతనికి విపరీతమైన దాహం ప్రారంభమైంది. వెచ్చనిగాలి బాణ వేగంతో వీస్తూవుండటంవల్ల అతని సర్వ నాడులూ కృంగిపోయాయి. అడుగుతీసి అడుగు వెయ్యటమే కష్టమైపోయింది. ఎక్కడా కనుచూపు మేరలో ఏవూరూ కనిపించటంలేదు. తూర్పుదిశగా ఒక వందగజాల దూరంలో ఒక వేపచెట్టు మాత్రం ఒంటరిగావుంది. అతడు ఆ చెట్టుదరికి చేరుకొన్నాడు. అతని కల వేయి రెట్లుగా ఫలించినట్టయింది. ఆ చెట్టుకు పదిగజాల దూరంలోనే ఒక బావీ, ఇనుప గొలుసుతోవున్న ఒక బొక్కెనా అతనికి కనిపించాయి. అతడు సంచి అక్కడ పడేసి త్వరత్వరగా ఆ నీళ్ళుతోడుకొని, కాళ్లూ చేతులూ మొహమూ కడుక్కుని తర్వాత కడుపునిండా త్రాగాడు. ఆ నీళ్ళు కొబ్బరిపాలవలె ఉన్నాయి. అతడు నెమ్మదిగా వేపచెట్టు బోదెకానుకొని కూర్చున్నాడు.

నిజానికి ఇంతకు పూర్వంవలె సూర్యబింబం నిప్పులను కురిపిస్తూనేవుంది. వేడిగాలి ' రివ్వున' వీస్తూనే వున్నది. అయినా అతని కళ్ళకు సమస్త ప్రపంచమూ, చల్లగా హాయిగా కనిపిస్తున్నది.

ఈ మరుభూమిలో, ఈ కాలిబాటల ప్రక్కగా ఒంటరిగా ఈ బావి ఎందుకు వుంది? అక్కడికి చుట్టూ ఏడెనిమిది మైళ్ళ పరిధిలో ఏ వూరూ ఉన్నట్టులేదు. ఈ ప్రాంతంలో బావిని ఎవరు త్రవ్వించారు? ఏ ప్రయోజనం ఉద్దేశించి త్రవ్వించారు?

ఆ యువకుడికి కొద్ది క్షణాల్లోనే మగతగా నిద్ర పట్టింది.

* * * * * *

ఏపుగా పెరిగిన వెదురుచెట్ల మధ్య భుజం మీద మంచినీళ్ళ కావడితో వడివడిగా నడుస్తున్నాడు పేరయ్య. ప్రక్కనే ఏ చెట్టు కొమ్మలలోనో దాక్కుని ఉండి కోయిల కూస్తున్నది. వేగంగా వీచే గాలిని తమలో పూరించుకొని వెదురుపొదలు ' జుమ్మ' ని శబ్దం చేస్తున్నాయి. పేరయ్య త్వరత్వరగా నడిచి వూరి చివరగా ఉన్న ఒక యింట్లో ప్రవేశించి నీళ్ళకావడి దింపాడు.

ఆ వూరిలో ఉన్న బావులన్నిటోనూ నీళ్ళు సముద్రపు నీటివలె ఉప్పగా ఉంటాయి. ఊరికి అరమైలు దూరంలో ఉన్నదొక పెద్ద మంచి నీళ్ళ బావి. ఆ బావినీరే ఊళ్ళోవారికి శరణ్యం. ఉప్పునీరు స్నానాలకూ, పై వాడకానికీ తప్ప మరెందుకూ పనికిరాదు. పేరయ్య రోజూ చీకటి ఉండగానే లేచి స్నానంచేసి, తడి గుడ్డతోనే భుజంమీద కావడి వేసుకొని బయలుదేరి, బాగా పొద్దెక్కేదాకా బావి నుంచి వూరికీ, వూరి నుంచి బావికీ తిరిగి అందరి ఇళ్ళకూ నీరు చేరవేస్తాడు. తర్వాత ఇంటికివచ్చి నాలుగు గింజలు ఉడకేసుకుని తిని కాస్సేపు నడుంవాల్చి లేస్తాడు. మూడు గంటలు కాగానే భుజంమీద కావడితో బయలుదేరుతాడు.

అతని తండ్రికూడా సరిగ్గా అలాగే చేసేవాడు. పేరయ్య పదహారేళ్ళవాడై వుండగా అతని తండ్రికి పక్షవాతం వచ్చి కాలూ చెయ్యీ పడిపోయి మంచంలోనుంచి లేవలేకపోయాడు. తర్వాత కొద్ది రోజులలోనే, పసివాడైన పేరయ్య భుజం మీద కావడి, కుటుంబ భారమూ పడ్డాయి. కుటుంబమంటే మందీ మార్బలమూ ఏమీ లేదు. అతనికి అప్పటికి ఉన్నదల్లా తల్లి ఒక్కతే. ఆమె అసలే బలహీనురాలు. పైగా భర్త మరణం ఆమెను మరింత కృంగదీసింది. ఆమెలో జవసత్త్వాలు సన్నగిల్లిపోయాయి. ఆమె కళ్ళు గాజుబిళ్ళలవలె ఉండేవి. పగలే చూపు సరిగా ఉండేది కాదు. అయినా తప్పనిసరి కాబట్టి నెమ్మదిగా తడువుకుంటూ ఇంటి పనులు చేసుకునేది. రోజూ పేరయ్య అన్ని యిళ్ళకూ నీళ్ళుమోసి అలసిపోయి యింటికివచ్చి భోజనం ముందు కూర్చునే సరికి ఆమె ప్రారంభించేది "ఏమిరా, నాయనా! చూస్తున్నావుగా నా అవస్థ! పెద్దముండనైనాను బ్రతికినన్నాళ్ళు బ్రతకబోను. మొన్న ఆ పుండరీకాక్షయ్య ఎక్కడో ఏదో మనువు ఉన్నదని చెప్పాడు. నువ్వు ఒక యింటివాడివైతే చూసి కళ్లుమూస్తాను... ఏమీ సమాధానం చెప్పకుండా అలా నల్లరాయిలా కూర్చుంటావు, ఎలారా నీతో వేగటం?" అంటూవుండేది. పేరయ్య స్వతహాగా మితభాషి, తల్లి కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకోవటం చూసి అప్పుడప్పుడు "ఇప్పుడేం తొందరొచ్చిపడిందే? నీకు మరీ చాదస్తం..." అనేవాడు.

అంతగా పోరు పెట్టినప్పటికీ ఆ ముసలిదాని కోరిక తీరనేలేదు. ఒకనాడు మేఘాలు ముసురుకొని పగలే చీకటి కమ్మినట్టయి, మరి కాస్సేపట్లో వర్షం ప్రపంచాన్ని ముంచెత్తుతుందనగా ఆమె వంట పూర్తిచేసి పంచలోకి వచ్చి కొంగు పరచుకుని పడుకుని సునాయాసంగా ఎవరినీ బాధ పెట్టకుండా ఒంటరిగా ప్రాణాలు వదిలింది.

పేరయ్య వచ్చి కావడి దింపి నిద్రిస్తున్న తల్లిని 'లేపి యిబ్బంది పెట్టటం ఎందుకలెమ్మ' ని అనుకుని లోపలికి వెళ్ళి సిద్ధంగావున్న అన్నం వడ్డించుకుని సుష్టుగా భోజనం చేశాడు. తర్వాత చెయ్యి తుడుచుకుంటూ పంచలోకి వచ్చి యింకా అలాగే

పడుకునివున్న తల్లిని చూసి నవ్వుకుని ' అమ్మా' అని పిలిచాడు. ఆమె లేచి “ఎప్పుడు వచ్చావురా నాయనా” అని అడిగితే “నేను రావటమూ అయింది, నా భోజనమూ అయింది. నువ్వులేచి కాస్త ఎంగిలిపడు. అసలేపొద్దెక్కింది” అందామనుకున్నాడు. కాని అతడు రెండుసార్లు పిలిచినా, ఆమె కదలనైనాలేదు. అతనికి అనుమానం వేసి దగ్గరికివెళ్ళి పరీక్షగా చూసి ఒక్కసారిగా బావురుమన్నాడు. అతని ఏడుపు విని నలుగురూ చేరారు. తర్వాత వారు తలా ఒక చెయ్యీ వేసి అన్ని పనులూ పూర్తిచేశారు. పేరయ్య మళ్ళీ ఆ యింట్లోకి వెళ్ళి ఒక ప్రక్కగా కూర్చుని ఒంటరిగా దుఃఖించాడు.

అప్పటికి అతనికి ఇరవైయేళ్ళు. రోజూ తెలతెలవారుతుండగా లేచి స్నానంచేసి కావడి భుజంమీద వేసుకుని బావికి బయలుదేరేవాడు. అపరాహ్ణందాకా అదేపని. తర్వాత మళ్ళీ మధ్యాహ్నం మూడు గంటలకే బయలుదేరి పొద్దుగూకిన తర్వాత యింటికి చేరుకునేవాడు.

ఆ వూరి కరణం ఒకనాడు పేరయ్యను పిలిచి “ఏమిరా! ఇలా ఎన్నాళ్ళుని చెయ్యి కాల్చుకుంటావు? రేపు నేను పాలెం పోతున్నాను. నా వెంటరా, నా ఎరికలో ఒక సంబంధం వుంది. పిల్లను చూసి రావచ్చు” అన్నాడు. ఆయన ఎదుట మాట్లాడలేక పేరయ్య వినయంగా తలవూపి వచ్చేశాడేగాని తర్వాత ఆలోచిస్తే ఒక ముఖ్యవిషయం జ్ఞప్తికి వచ్చింది. పెళ్ళి అనగానే ఎంత లేదన్నా ఏమీ నగలూ నాణ్యాలూ పెట్టకపోయినా కొన్ని వందల రూపాయలు ఖర్చు. తన దగ్గర చిల్లి గవ్వకూడా లేదు. ఉన్న కొద్ది సొమ్ము తల్లి అంత్యక్రియలకూ, సంతర్పణకూ ఖర్చు అయింది. అతడు మర్నాడు కరణంగారి యింటికివెళ్ళి ఈ విషయం ప్రస్తావించాడు. డబ్బు విషయం ఎత్తగానే ఆయన నవ్వి “పిచ్చివాడా అదా నీ సందేహం? మేమంతా ఏమైపోయామనుకున్నావు? అలాంటి పిచ్చి సందేహాలు పెట్టుకోకు. ఇంటికివెళ్ళి తెల్లని చొక్కావుంటే తొడుక్కునిరా” అన్నాడు.

పేరయ్య ఇంటికివెళ్ళి తన తండ్రి తాలూకు చొక్కా ఒకటి ఏరి తొడుకున్నాడు. అది తెల్లగానే వుంది. భుజంమీద కొద్దిగా చిరిగినంత మాత్రంలో ఏమీ లోపంరాదు. పైన ఉత్తరీయం ఉండనే వుంది.

అతడు కరణంగారి వెంట పాలెంవెళ్ళి పిల్లను చూశాడు. పిల్ల తండ్రి బీదవాడు. ఆయనకు నలుగురు ఆడపిల్లలు. పెద్ద పిల్లలు ముగ్గురికి ఉన్నంతలో మంచి సంబంధాలు కుదిర్చి పెళ్ళిళ్ళు చేశాడాయన. చివరి పిల్ల పేరు వర్ధని. ఆ పిల్లవంతు వచ్చేసరికి ఆస్తి ఏమీ మిగలలేదు. పైగా పిల్ల పెళ్ళికెదిగి కూర్చున్నది. ఈ భారం ఎలావదుల్చుకోవటమా అని ఎదురుచూస్తున్న ఆయనకు పేరయ్య అన్నివిధాలా తగినవాడుగా కనిపించాడు. కుర్రవాడు కష్టపడి జీవించే తరహావ్యక్తి కాబట్టి తిండికీ బట్టకూ లోపం జరగదు.

పేరయ్య తన ముందు చాపమీద తలవంచుకుని కూర్చుని వున్న పిల్లను చూశాడు. ఆ కొద్దిసేపూ వినియోగించుకునేందుకు ప్రక్క యింటి వారినడిగి ఏవేవో నగలు తెచ్చి ఆ పిల్లను అలంకరించారు. నిజానికి ఆ పిల్లకు ఆ అలంకరణలేవీ అవసరంలేదు. మంచులో తడిసిన మందార పువ్వువంటి ముగ్ధ సౌందర్యం ఆమెది. ఆ కన్నులు విశాలములై ఆ శరీరచ్ఛాయ పదారువన్నె పసిడిఛాయతో పోటీ పడుతున్నది. ఆ తతంగం ముగియగానే పేరయ్య పెదవి కదపకుండా లేచి కరణంగారి వెంట బయటకి వచ్చాడు.

ఆయన “ఏమిరా! పేరయ్యా! పిల్ల ఎలావుంది? నచ్చిందా?” అని అడిగితే తలవూపి వూరుకున్నాడు. తర్వాత కొద్దిరోజుల వ్యవధిలోనే ఒక ముహూర్తం నిర్ణయించి నలుగురు పెద్దలూచేరి శుభకార్యం అయిందనిపించారు. పేరయ్య తన ఒంటరితనం పోయినట్టూ, తనకీ ప్రపంచంలో అతిదగ్గర బంధువు లెంతోమంది ఉన్నట్టూ అనుభూతి పొందాడు. అతని కాశ్చర్యంవేసింది. ఇన్నాళ్ళుగా ఈ విశాల విశ్వంలో ' నా' అనుకోదగిన వారెవరూలేని

తనకు ఈనాడు చిత్రంగా తననే సర్వస్వం అనుకునే ప్రాణి లభించింది. అతడు ఆనందంతో, గర్వంతో ఉప్పొంగిపోయినాడు.

తర్వాత కొన్ని నెలలకు ఆ పిల్ల చీర సారెతో కాపురానికి వచ్చింది. వస్తూ ఆ యింటికి వెలుగును తీసుకువచ్చింది? పేరయ్య జీవితాన్ని వెలిగించే జ్యోతిగా ఆమె ఆ యింట్లో అడుగు పెట్టింది. కొద్ది సాహచర్యంతోనే మామిడిచెట్టును అల్లుకున్న మాధవీ లతవలె ఆమె అతనికి తన్ను తాను అంకితం చేసుకొన్నది. రోజంతా కష్టపడి యింటికివచ్చిన పేరయ్య భార్య పరిచర్యలో స్వర్గసౌఖ్యం అనుభవించేవాడు. ఆమె, ప్రణయజలధిలో మునకలు వేసి అలసి సొలసి, కాయలు గాచిన అతని భుజాలమీద తలవాల్చి నిద్రించేది.

తర్వాత సంవత్సరానికి ఆ పిల్ల గర్భవతి అయింది. తల్లిదండ్రులు వచ్చి కాన్పుకు ఆ పిల్లను తమవెంట తీసుకుపోయారు. ఆమె వెడుతూ కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుంది. పేరయ్య కూడా చలించిపోయాడు. అయినా ఆమెను సముదాయించి "పిచ్చిదానా! ఇక్కడికి పదిమైళ్ళే కదూ! ఏమన్నా దూరమా భారమా? రెండు రోజుల కొకసారి వచ్చి నిన్ను చూడకపోతే నేనుమాత్రం బ్రతకగలనా?" అన్నాడు.

అలాగే మాట తప్పకుండా అతడు రెండు మూడు రోజుల కొకసారి వెళ్ళి చూచివస్తూనే ఉన్నాడు. ఆ రోజుల్లోనే ఆమెకేదైనా ఒక బంగారునగ చేయించాలనే కోరికతో అతడు డబ్బు కూడబెట్టడం ప్రారంభించాడు.

ఆమెకు తొమ్మిది నెలలూ నిండిన తర్వాత అతడొకనాడు వెళ్ళేసరికి ఆమె కళ్ళనీళ్లు పెట్టుకుని కూర్చునివుంది.పేరయ్య ఆమె దగ్గరకువెళ్ళి "ఏమిటే వర్ధనీ! ఎందుకేడుస్తున్నావు?" అని అడిగాడు. ఆమె ఏమీ మాట్లాడలేదు. తర్వాత పేరయ్య బావమరది నోట అసలు విషయం విన్నాడు. పండుగకు ఆమె అక్కలిద్దరూ పుట్టింటికి వచ్చారు. వారిలో ఒకామెకూ వర్ధనికీ చిన్నప్పటినుంచీ పడదు. ఆమె 'నీ మొగుడు

నీళ్లుమోసుకుని బతుకుతాడ' ని వర్ధనిని ఎగతాళి చేసింది. ఆ పూట వర్ధని అన్నం తినలేదు. అక్కవచ్చి "పొరపాటున అన్నాను. బుద్ధితక్కువదాన్ని, లేచి అన్నం తినవే" అని బతిమిలాడినా ఆమె కదలలేదు...

పేరయ్యకు నవ్వు వచ్చింది. వర్ధని దగ్గరగా వెళ్ళి "ఆ మాత్రం దానికే అంత కోపం చేసుకోవాలా? తప్పుకదూ! తమాషాకు ఏదో అన్నదే అనుకో, యింత రాద్ధాంతం చెయ్యవచ్చునా? లే. త్వరగా అన్నం తిను..." అన్నాడు. ఆమె లేచి కళ్ళుతుడుచుకుని వంట యింట్లోకి వెళ్ళింది.

తర్వాత కొద్ది రోజులలోనే పేరయ్యకు పిడిగువంటి వార్త వచ్చింది. ఒక రోజున తెల్లవారుజామునే స్నానంచేసి బావికి బయలుదేరుతూ ఉండగా ఒక మనిషి వచ్చాడు. ఆ రాత్రి అతని భార్యకు నొప్పులు వచ్చాయనీ, కాన్పు కష్టమయిందనీ, పిల్లపుట్టి పోయిందనీ, తల్లికూడా బ్రతికేదాకా నమ్మకంలేదనీ కబురు తెచ్చాడా వ్యక్తి. పేరయ్య కాళ్ళ క్రింద భూమి కరిగిపోతున్నట్లనిపించింది. త్వరత్వరగా పంచె ట్టుకుని పైన ఉత్తరీయంతో ఆ మనిషి వెంట నడిచాడు. అంత దూరమూ తన పెన్నిధిని తనకు దూరం చెయ్యవద్దని భగవంతుణ్ణి ప్రార్థిస్తూనే నడిచాడు. కాని విధి ప్రతికూలంగా వ్యవహరించింది. అతనికి చూపులైనా అందలేదు.

పేరయ్యకు లోకమంతా చీకటి అనిపించింది. అతని సుఖం చట్టుబండలై పోయింది. దొరికనట్లే దొరికి అంతలోనే చేయిజారిపోయిందొక అమృత కలశం. అతడు ఎంతోసేపు శిలావిగ్రహంవలె చేష్టలుడిగి కూర్చుండిపోయాడు.

పేరయ్య మళ్ళీ తనపని ప్రారంభించాడు. జీవితం మళ్ళీ గాడిలో పడింది. ఒంటరిగా నిర్లిప్తంగా రోజు గడపటం ప్రారంభించాడు. అతని మనసులో దిగులులేదు. బాధలేదు. యంత్రంవలె తయారైనాడు.

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/kbook.php?id=190